

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lipca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tadeusz Wiśniewski (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Gerard Bieniek

SSN Antoni Górski

w sprawie z powództwa S. S. i U. S.

przeciwko F.(...) S.A. w B.

o odszkodowanie,

po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 lipca 2005 r.,
zażalenia powodów na postanowienie Sądu Apelacyjnego z dnia 17 grudnia 2004 r.,
sygn. akt I ACa (...),

uchyla zaskarżone postanowienie.

Uzasadnienie

Pełnomocnictwami procesowym datowanymi na dzień 14 maja 2003 r. powodowie U. S. i S. S. upoważnili radcę prawnego D. Z. do występowania w ich imieniu przed sądami powszechnymi w sprawie z ich powództwa przeciwko „F.(...)” S.A. w B. o odszkodowanie. Dokumenty pełnomocnictwa nie zawierają przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c. oświadczenia pełnomocnika, że nie pozostaje on w stosunku pracy. Po wniesieniu przez powodów kasacji od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 28 lipca 2004 r., sygn. Akt I ACa (...) zostali oni wezwani przez przewodniczącego w Sądzie Apelacyjnym do usunięcia jej braku formalnego przez złożenie oświadczenia, o którym mowa w art. 89 § 3 k.p.c.

Postanowieniem z dnia 17 grudnia 2004 r. Sąd Apelacyjny odrzucił kasację powodów ze względu na bezskuteczny upływ terminu do usunięcia powyższego braku formalnego kasacji.

Zażalenie od wymienionego postanowienia wnieśli powodowie, zarzucając naruszenie art. 393⁵ k.p.c. i wnosząc o jego uchylenie. Skarżący podnieśli, że oświadczenie, o którym mowa w art. 89 § 3 k.p.c., zostało złożone w toku postępowania przed sądem pierwszej instancji, wobec czego nie było konieczne składanie go ponownie. Ponadto, powołując się na ostrożność procesową, pełnomocnik powodów zamieścił w uzasadnieniu zażalenia oświadczenie, że „nie pozostaje w stosunku pracy, a zawód wykonuje jedynie w ramach kancelarii radcy prawnego”.

Po wniesieniu zażalenia strona powodowa została wezwana do usunięcia braku zażalenia przez złożenie pełnomocnictwa do występowania przed Sądem Najwyższym. Pełnomocnictwo takie, zawierające oświadczenie radcy prawnego przewidziane w art. 89 § 3 k.p.c., zostało złożone w terminie wyznaczonym do usunięcia braku.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W sprawie mają zastosowanie przepisy dotyczące kasacji w wersji redakcyjnej i numeracji obowiązującej przed dniem 6 lutego 2005 r. (art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych, Dz. U. Nr 13, poz. 98).

Zaskarżone orzeczenie podlega uchyleniu, przy czym przemawiają za tym względy inne niż podniesione w zażaleniu. Zarzut skarżących, że oświadczenie pełnomocnika, o którym mowa w art. 89 § 3 k.p.c. zostało złożone w toku postępowania, jest bowiem chybiony, gdyż analiza akt sprawy prowadzi do wniosku, że oświadczenie takie nie zostało jednak złożone przed odrzuceniem kasacji.

Zgodnie z art. 393² § 1 k.p.c., kasacja powinna być sporządzona przez pełnomocnika będącego adwokatem lub radcą prawnym. Za utrwalony w orzecznictwie Sądu Najwyższego należy uznać pogląd, że pełnomocnictwo udzielone radcy prawnemu do działania przed sądami powszechnymi nie obejmuje umocowania do sporządzenia i wniesienia kasacji (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 11 maja 1998 r., II UZ 30/98, OSNAPUS 1999, nr 16, poz. 530, z dnia 24 czerwca 1999 r., III CZ 49/99, nie publ., z dnia 25 lutego 2004 r., I CK 451/03, nie publ.). Należy więc

uznać, że na podstawie dołączonych do pozwu pełnomocnictw radca prawny R. Z. nie był umocowany do sporządzenia i wniesienia kasacji.

Niedołączenie do kasacji pełnomocnictwa do jej wniesienia traktować należy jako brak podlegający usunięciu w wyznaczonym przez sąd drugiej instancji terminie, którego bezskuteczny upływ powoduje odrzucenie kasacji. Podkreślić trzeba, że przesłanką stwarzającą podstawę do odrzucenia kasacji z powodu nieusunięcia jej braków jest prawidłowe wezwanie przez sąd drugiej instancji (ściślej mówiąc, przez przewodniczącego w tym sądzie) do ich usunięcia.

Przewodniczący przed odrzuceniem kasacji wezwał pełnomocnika do złożenia oświadczenia przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c., nie dostrzegając braku umocowania pełnomocnika do wniesienia i sporządzenia kasacji, aczkolwiek oświadczenie to stanowi element formuły pełnomocnictwa, a jego niezamieszczenie jest brakiem formalnym pełnomocnictwa, usuwanym w ramach tzw. postępowania naprawczego (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 14 stycznia 2000 r., I CKN 345/98, OSNC 2000, nr 7-8, poz. 140). Innymi słowy, omawiane oświadczenie nie ma charakteru autonomicznego i odrębnego od samego umocowania. Bezprzedmiotowym było zatem wzywanie do usunięcia braku pełnomocnictwa, które nie zostało jeszcze złożone, a niezastosowanie się zaś do tego wezwania nie mogło skutkować zastosowaniem sankcji w postaci odrzucenia kasacji. W konsekwencji należy uznać, że odrzucenie przez Sąd drugiej instancji kasacji strony powodowej z powodu nieusunięcia braku formalnego w postaci niezłożenia oświadczenia przewidzianego w art. 89 § 3 k.p.c. było nietrafne.

Z powyższych względów, na podstawie art. 386 § 4 k.p.c. w związku z art. 393¹⁸ § 3 k.p.c. oraz art. 397 § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji.